

9

גִּילֵין
אֲדָרְבַּה תְשִׁפְאָב
מְרַץ 2022

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

לְלִלְלָד נֶרֶזֶת ד

בְּנָת צָלָפְרַזְד

טוביַת הָרָן
עַמִּית דְּרוּבְקִין-חַן
אֲפִי הַלְּפָרִין
עַדְנָה וִיג
רְפָאָלָה וּרְדִי
חַגִּית כְּרָמֵל
מִיכָּל לִיבָּנוֹ
וּרְדָסָעָר
סְמִדָּר פְּלָקְפְּרַץ
אוֹרִית קְלוֹפְשָׁטוֹק

דבר דלאוּרְבִּים

אתם מכירים בנות או נשים שנקראות נעה, תרצה או מלכתה?
אנחנו מניחים שבין מכחותיכם תמצאו נשים ובנות הנושאות שמות אלה. השמות נעה,
תרצה ומלכה מופיעים בספר במדבר כ"ז. אלה הם שלושה מהשמות של בנות צלפחד.
נוסיף על שמות אלה עוד שני שמות: מחלה וחוגלה ולפנינו שמות חמש בנות צלפחד.
מי היו בנות צלפחד ומה ביקשו ממשה? בנות צלפחד היו נשים פורצות דרך.

עורב הכנסייה לארץ מחלק משה לשבעתים את הנחלות.

וכב וילכדר יתERICA אל מטבחה פָּה. נג ליהלפה פָּה חילקה סְהִלֵּז בְּנַחֲלָה בְּמַקְפֶּל בְּסֻמוֹת. כל לילך פְּרִצְתָּה נְחַלְתָּו
ולמעט פְּתִיעַת נְחַלְתָּו הייא לְפִי פְּלַקְדִּיו יִתְנוּ נְחַלְתָּו. נס היה כְּגֹזֶל יִתְחַלֵּק לְהַט סְהִלֵּז בְּסֻמוֹת מִטוֹת
הַבָּתָם יִנְחַלְתָּו. נו על פִי כְּגֹזֶל פְּתִילָה נְחַלְתָּו בֵּין לב לְמַעַט. בְּמַלְבָּל כ"ז

אם כך, מה הבעיה? נהוג היה שהבניים יורשים. צלפחד, אביהם של חמוץ הבנות, מת במדבר ולא היו לו בניים. חמוץ הבנות מופיעות מלבדות, חטיבה אחת, לפניו משה ומבקשות לרשות את אביהם.

וְפִקְלִבָּנֶה בְּנוֹת לְלִפְחָל, בְּנוֹ-חַפְלָל בְּנוֹ-גָלְעָל בְּנוֹ-מְכִיל בְּנוֹ-מְנִיקָה, לְמִתְּשִׁיחָת, מְנִישָה בְּנוֹ-יוֹקָף; וְלִלְאָה,
בְּסִמוֹת בְּנִתְיָו—מְחַלָּה נְעָה, וְחַגְלָה וּמְלָפָה וּתְלָה. בְּ וּפְטֻעַמְלָנֶה לְפָנֵי מְשָה, וּלְפָנֵי אַלְעָזָר הַפָּסָן,
וּלְפָנֵי הַגְּזִילָה, וְכָל—הַעֲלָה—פֶּתַח הַהַלְמָדָעָל, לְהַמְלָל. גְּ חַבִּינוּ, מַת בְּמַלְבָל, וּסְוֹחַ לְהַרְבָּה—הַיָּה בְּתוֹךְ
הַעֲלָה תְּנוּעָלִים עַל—יְהֹוָה, בְּעַלְתָ-קָלָח: פִּי—בְּחַטָּאוֹ מַת, וּבְנִיסָה לְהַרְבָּה לֹו. דְּ לְמִתָּה יְגַלְעָ
יְסָס—הַבִּינוּ מִתּוֹךְ מְנִישָה, פִּי לְיִין לוֹ בְּנוֹ: קָנָה—לְנוֹ הַחֲזָה, בְּתוֹךְ לְחַי הַבִּינוּ. הְ וַיַּקְלִיבַ מְשָה
לְחַת—מְנִישָה, לְפָנֵי יְהֹוָה. בְּמַלְבָל כ"ז ח—ה

משה פונה לה' וمبקש עזה. הנה תשובה ה':

וְפָנָה בְּנֹת קָלְפָחֶל לְבָלַת—גַּתְנוּ תִּפְנַה לְבָס מְחֻזָּת נְחַלָּה, בְּתוֹךְ לְחֵי חֶבְיוֹן; וְסַעֲבָרָת לְחֵת-נְחַלָּת חֶבְיוֹן,
לְפָנָה. חַוְּלָל-בְּנִי יְסַלְּחָל, טְלַבְלַל לְחַמְלָה: הִיא כִּי—יִמְוֹת, וְבָנָה יְהִין לו—וְסַעֲבָרָת לְחֵת-נְחַלָּתוֹ, לְבָטָה.
טו וְהַס-יְהִין לו, בְּתַחַת—וְנִתְקַשֵּׁס לְחֵת-נְחַלָּתוֹ, לְחַחְיוֹ. יְהַס-יְהִין לו, הַחִיט—וְנִתְקַשֵּׁס לְחֵת-נְחַלָּתוֹ,
לְחַחְיִי חֶבְיוֹן. יְהַס-יְהִין הַחִיס, לְחַחְיוֹ—וְנִתְקַשֵּׁס לְחֵת-נְחַלָּתוֹ לְבָנְהָלוּ בְּקָלָב חַלְיוֹ מִמְּשָׁפְחָתוֹ,
וְיַרְשֵׁן חַתָּה; וְסִיתְתָּה לְבָנִי יְסַלְּחָל, לְמַקְתָּה מִמְּפָנוּ, כְּלָאָל לְוָה יְהֹוָה, לְחֵת-מִמְּהָה. זָס, זָי-

הgilion שלנו הפעם מוקדש לנשים אמיצות ופורצות דרכן אלה.
קריאה מהנה,
עדנה אפק ואלירן דין

שימו לב:

הניקוד והגחת היצירות באחריות הכותבים בלבד.

כתב העת לא אחראי על טעויות תחביר, ניקוד והגאה העולות להופיע ביצירות המפורסמות בಗילונות.

ולא יהו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי פרסום יצירתו. לרבות לא לתגמוליהם כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסום בגילוין כתוב העת העבודה בכתב העת מתבצעת מלאה ולא תמורה, אי לcker אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, בעצם שליחת יצירות מכותבים שזכויות היוצרים של היצירות שייכות להם.

בנולדת כל פולד

דָּרְכֵי מִזְבֵּחַ טוֹבִית הָוֹךְ

בְּפִתְחַת הַשְׁעָר אֲשֶׁה שְׁלִמָּה
פִּנְיָה אֶל הַרְם
מִשְׁנָה סְדִירִי עַזְלָם

פּוֹסֻעַת מַעַזָּה יְזִיעַת
לְאִמְצַץ אֶת הַפְּמַד
לְלִכְתַּת עַם הַלְּבָב

לְתַת לִקְיָם הַזְּדִקְנָה
לְבַחר לְהַשְׁתְּנוֹת
מַעֲנִיקָה מַתְנָת דָּרוֹת

נוֹגַעַת בְּחַקְיִ מַוְסֵּר
פָּתַלְפַלּוֹת דָּרְכֵי מַגְדָּר
כְּשַׁנִּים יְחִיפּוֹת בְּמִזְבֵּחַ

כתב עת בעקבות דמיון המקרא
להליד נראאה

אמת הארץ תצמץץ אפי הלפרין

מְחֻלָּה הייתה לא רק הבכורה אלא גם החכמה במשפחה ובאופן טבעי, נוכח ההתפתחות המדיניות האחרונות, גם לkerja אחריות וזימנה את אחותיה לפגישה דחופה.

"אבינו היקר הילך לא זמן לעולמו, כולנו עדין רוקחות, ובקרוב נחזה את נהר הירדן. לאור זאת, נראה שעם כיבוש הארץ המובטחת וחלוקתה לשבטים ולנחלות לא רק ששאר חמשתנו בחוסר כל אלא שאף אחד גם לא יהיה מוכן להתחנן אתנו", היא סיכמה את המצב בתרמיזיות, ונעזה את מבטה בכל אחת מהן כדי לקבל את אישורה.

"לא נכון. נִזְבֵּן הַעֲרָבִי, הַדּוֹדִן הַחֲמִישִׁי שֶׁלּוּ מִאַפְרִים, אָמַר לִי שֶׁהוּא יִהְיֶה מָכוֹן לְשָׂאת אֹתוֹ לְאַשָּׁה גַם אִם לֹא אָבְיאָ לוּ נְדוּנִיהָ", מתחה נעה.

"אל תסמכו על מילוטיהם של הגברים", נזפה בה מְחֻלָּה, "אחרי שידע אוטר הוא ישכח את כל מה שהבטיח".

כבר בילדותה היא סרבה להאמין לאגדה הנפוצה שמחה - האשה הראשונה בעולם, נוצרה מצלעו של אדם. "אלוהים יצר את הזכרים ואת הנקבות של כל בעלי החיים באותו הזמן", היא הטיפה לכל מי שהוא מוכן להקשיב לה, "וגם אבות אבותינו נבראו ייחודי, כפי שתכתב באופן מפורש בספר הקדוש: זכר ונקבה ברא אתם'. בצלמו וכדמותו".

"از מה אנחנו יכולות לעשות?" התענינה מלכה.

"לגשת מיד למשה ולדרש ממנו להעניק לנו זכויות ירושה השותה לאלו של הבנים".

"ולמה שהוא יסכים להקשיב לנו אחרי שככל העדה רגמה את אבינו באבניים בಗל שהוא קושש עציים בשbat ו עבר על אחת המצוות החשובות ביותר בעשרת הדברות?" הctrפה גם פגלה למפקפות.

"כי כבר בפתח דברינו נזכיר את העובדה שאבינו מת בחטאו, ונסמן על העקרון המכוֹנה 'הפה שאסר הוא הפה שהתייר': כאשר אנשים לא מנסים להסתיר פרטיים מרשיינים מעברים בתחילת דבരיהם, מתייחסים באמון גם

למה שהם אומרים בהמשך".

"אולי כדאי שכל אחת מأتינו תחשוב על זה כמה ימים וירק איז נחליט",
הzieעה נעה שחייבת בקוצר רוח לסיום הדיון כדי להפגש עם בני-זודה
האהוב.

"חייבים להוכיח בברזל בעודו חם", קטעה מחלוקת את רעיה הדחיה באבו,
"רק לאחרונה אמרו רבים מהמחנה איש אל אחיו 'נתנה ראש ונשובה
מצריך' וזה מאי הטעית את משה. אם נבוא אליו ונבקש נחלה
בארץ-ישראל הוא יתיחס אלינו באחדה בغال שאנחנו, בנויגוד אליהם,
معدיפות להמשיך ללקחת קדים'."

"איןני בטוחה ש...".

"וישנה סיבה דחוופה נוספת", סימנה מחלוקת שהיא עדין לא סיימה, "מחר
מתעתד משה לדרש בפרשת יבומין, ועלינו לנצל זאת כדי לדחוק אותו
לפינה ולגרום לו לקבל החלטה לטובתנו".

"מה עניין שמיטה אצל הר סיני?" הקשתה תרצה שלא הבינה מה הקשר
בין דין יבום לחוקי ירושה.

"פשוט מאי. נבוא ונאמר לו שםם כבנים אנו נחשות- תנתן לנו נחלה
כבנים, ואם לאו- תקבעם אמוני".

בימים המחרת התיצבו החמש לפני משה ואלעזר הכהן והנשיאות וכל העדה
פתח האל-מועד והשמיעו את טיעוניהם. קרב משה את משפטן לפני האלים
ופסק, בין השאר, שהן אמנים זכויות לקבל את נחלה אביהן בשלמותה אבל
זאת בתנאי שלא תנשאנה לבן שבט אחר כדי שהשיטה שלහן לא יגער בעתיד
מempo מנסה.

"עשינו זאת!", צהלה מחלוקת עת הן חזרו לאهلן, ותרצה מלכה וחגלה
הצטרפו אליה לריקוד ניצחון סוער.

ורק נעה לא לקחה חלק בשמחה הכללית. "זה לא הוגן", היא מיררה בבכי
מול אחותה הבכורה, "רק בغال הגישה העקרונית שלך לנושא שיוון הנשים
נאסר עלי עכשו לחתתן עם נדבי שלי למרות שאני כל כך רוצה אותו.
זה ממש ממש לא הוגן".

כְּלַעַד רְצָמֶשׁ

חגית כרמל

הן עמדו לש��ע בתרום הנשיה
בתרום בה נמצאת כל אשה,
אך עמדו על שלוחה
וזרשו בלי בושה
לאחר מות אביהם
ירשה.

הוא מית בחרטאו,
ו途מות הן נותרו
להיות או לחדר
אין ביראה.

הן הבינו מיד כי ללא תושיה
ידקוקו פון
לא נחלה.

קול אמן לא נשמע
לא ברור אם חייתה,
שםה
כל אינו מזכיר בכתביהם.
אך נעה ומחלה
מלכה, תרצה וחגלה
דוקא כן זכו לשמות פרטיים.

בכמ חמש
נוצר כאן תקדים
פמיניסטי לכל הידעות
לבנות ישראל
לדורות הבאים
בזכותן של חמיש חכמת.

כתב עת בעקבות דמיות המקרא
להליד נראאה

בְּזִקְרָבְנֶה סִמְדֵר פְּלַקְפַּרְזֵ

הַמְלָאָךְ הַגּוֹאֵל אֲוֹתִי
הָאָשְׁבֵרָךְ אֶת הַנְּעָרוֹת
וְקָרָא בָּהֶן שְׁמֵי וְשֵׁם אַמּוֹתִי:
מְחֻלָּה, נָעָה,
וְחַגְלָה
וְמַלְכָה וְתִרְצָה.
וְהִיא שְׁמֵן אֲחוֹז
בְּפִי
כְּעַלְהָ נִלְזִית
לְצִוְאת שְׂדָה שִׁיר וְכָרֵם
לְנִנְחָלה וְלִבְיתָה.

וַתִּקְרַבְנָה בָנָות צְלָפְחָד... וְאֱלֹהָי, שָׁמֹת בְּנָתַיו--מְחֻלָּה נָעָה, וְחַגְלָה וְכָלָה וְתִרְצָה... וְתַעֲמַדְנָה לִפְנֵי מֶשֶׁה... לְאמֹר...
אָבִינוּ, מֵת בְּמִזְבֵּחַ... וְבָנִים לֹא-קַיּוּ לֹא... לְקָמָה יִגְרַע שֵׁם-אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפְּחַתּוּ, כִּי אֵין לוֹ בָן; תָּבַנָּה-לָנוּ אֲחִזָּה, בְּתוֹךְ אֲחִי אָבִינוּ
(במדבר, פנחס, כ"ג, א-)

כתב עת בעקבות דמיון המקרא
להליד נראאה

הסנגורית הראשונית עמית דרב קיון-חן

מחלה נעה, חגלה, מלכה ואני,
דבָרנו אל משה ועצת הנשאים,
למה יגרע שם אבינו מתוך משפטו,
בלוא לנו החליה המקשרה למונצחת שלו
בנהטלתו.

נהלה היא נכס הזרים כמו נחל
וירד מן האבות לצאצאים,
מאד ומעולם דבר האדים בנהטלת אבותינו,
או רק בנו לירושה צאאים.

מחלה נעה וחגלה
החליטה להפשיל שרוולים,
לדרש צדק חברתי בכל מחיר,
להסיר מכשוליהם,
הרי לא מתיחס בשווון לזכרים ולנשים.

נהלה היא נכס הזרים כמו נחל,
וירד מן האבות לצאצאים.
פרקע שיכת להגמוניה גברית, יהיו מה,
גם אם בעמק נשמה של האשה
נמצא יסוד האדמה.

מלך ואני
הгинנו תכנית דיפלומטית מקיפה
לסביר איזניהם של הגברים
כי במלחמות מעשה מלכמה.
בקשו, לנו אחות
לעת שרשים, להותיר אחיה.
לאבינו מגיעה המשכיות,
יקום הגבר שלא רצה נצחית.

מיימי בראשית
תרם האל בסולידריות נשית,
כל אחת מאיתנו, בנות צלפחד,
הייתה הסגנית הראשתונה
לresherior בעולם לא שיוני
תקדים משפטינו חשוב ועקרוני.

כתב בעקבות דמיון המקרה
להליד נוראה

בֵּית אָבִי אוֹרִית קְלוֹפְשֶׁטֶק

"וַתִּקְרַב נָהָר בְּנֹת צְלָפְחָד ... אָבִינוּ מֵת בַּמִּזְבֵּחַ ... תָּנוּ לְנוּ אֹחֶזֶת." (במדבר, כ"ג, א-ד)

אִישׁ דִּבְרִים אָבִי
מְלִים רַבּוֹת נָתַן בְּפִי
וּמְמֻתָּקָה בְּפָנָיו הִיא
אָבָא.

וּבְצָאתוֹ אָנָה אֲנִי
וּחָרֵב עַלִּי
עוֹלָמִי מִבְּצָרִי בֵּיתִי
תִּשְׁמַט אָדָמִתִּי
וּקְרָסֹו הַכְּתָלִים
הַשְׁמִים וּפְלוֹ
צָל-וּפְחָד
עַלִּי

וּבְצָאתוֹ אָמֵץָא
כַּף יָדוֹ הַרְחַבָּה
בְּיַדְיוֹ
אֹחֶזֶת.

כתב עת בעקבות דמיון המקרא
להליד נראאה

רְאֵפָה עַל פִּי כֹּז צְרוּעָתֶלֶךְ צְרוֹצָן צְרוֹצָלֶל רְצְרוֹצָרֶג רְפָאָלָה וּרְקָדָי

היא רָצָה לְקַרְאַת אֲחִיוֹתָה:
זו בְּלָכָה וּקְרָבָה בָּצָעָדִים מִדּוֹדִים,
זו חֹלֶלה הַשִּׁיאָה עִינְיוֹת לְמַרְמָקִים
כַּשְׁהָאָחָרָת נָעָה וּהָנִיעָה יְדֵי אֲחֹתָה
שְׁחָגָה וּעֲופָפָה כְּחִגְלָה
לִיד סְלָעַ נִפְגַּשׂו עַל רַאשׁ גְּבֻעָה -
הַמְשִׁקְיָה אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה.
וּמְשִׁם... בְּתַנוּעָה אֲחִידָה,
את גְּלָגְלִי הַצָּדָקָה הַנִּיעָו -
עד זָקָן טָחַנו -
עד שָׁזָכוּ,
וּרְשָׁאוּ,
וּעֲגָנוּ.

כתב עת בעקבות דמיון המקרא
מלחייל נוראה

בְּנֹתֶת צָלִפְרֹזֶד עֲדָנָה וַיַּג

בְּנֹות צָלִפְרֹזֶד
הַחֲכָמֹת וְהַצְדִיקוֹת
טָרַם מִצָאוֹת הַאֲחָד
שֶׁלְהַתְּמַתֵּן אֶתְהָוֹת.

הֵן כָּבָר גָדוֹלֹות -
מַעַל גַּיל אַרְבָּעִים,
לְחַתְּנִים מִינְחָלוֹת,
אֶחָד הַמְתַאֲקִים
לֹא מְגַעִים.

וְכַשְׁשַׁטְחוּ בְקַשְׁתָן
לֹא חָשָׁש וְפָסֶד,
וְרָאוּ אֶת גִּישָׁתָן
הַיּוֹפָה, כּוֹלָן בִּיחָד,

נִעְלָם הַמְחַסּוּם
נִמְצָאוּ הַרְאִיּוֹם.
לְפִי הַעֲצָה שְׂטַכְסָנוּ
שִׁיתְחַתְנוּ עִם בְּנֵי שְׁבָטָן -
נִשְׂאוּ לְבָנֵי פְדוּדִים.

קדיש ליזמות מייל לבנה

שבוע אחריו,
עמדו על קבר הפטרי,
אשת נעריך ושלוש בנותיה.
לא ותרנו -

ארבע נשים בקול אחד,
אוחזות בחיקון ובזימיכון,
בעגלא ובזמן קريب,
יאומרות אמן.

כתב עת בעקבות דמיות המקרא
להליד נראאה

11

בננות צלפוץ | מרץ 2022 | אדר בה תשפ"ב | גילון 9

בְּנֹתָת רְאוּיָה וֶרֶד סַעַר

מִחְלָה הָעֲדִינָה, מִחְלָה לְכָל הַעֲוֹתִים
חִגְלָה, תִּמְדֵיד הַסָּפָה, וּבָעֵת קְבָלָת הַחְלֻטָּה חִגָּה בְּמַעֲגָלִים
תְּרֵצָה, מִאֵז וּמַעוֹלָם, הִיְתָה יְלִדָּה מְרֵצָה
וּמְלָכָה הַקְטָנָה... בֶּת זָקָנוּם מִפְנַקְתָּה לְעֵיפָה
רַק נָעָה קָמָה וְאָמָרָה:

תְּקַשְׁיבוּ לִי אֲחִיות יִקְרָות,
זֶה לֹא מִקְבֵּל עַלִי, כֹּל בָּ"מְסֻכָּמוֹת"
כֹּל הַהֲנִיחוֹת הָאָלוֹן פְּשָׁוֹט עַקְמָוֹת!
מִזְתָּאָמָרָת שְׁרָק בָּנִים רָאִים...
לְהִוָּת לִירְשִׁים?

אַנְּיִ פּוֹתַחַת בְּשַׁנִּיה מִגּוֹן עַרְוָץִים:
פִּיסְבּוֹק טִוִּיטָר, אִינְסְטְּגָּרָם וּסְיִיךְ-טָוָק,
וְעַד שֶׁלָּא יַעֲשֶׂה אֶתְנוֹ צָדָק, אַנְּיִ לֹא אָשְׁתָּק!
אַתָּה מִזְמָנוֹת לְהַצְּרִיף לְמִחְאָה,
וְמָה שְׁנִשְׁׁוֹג, זֶה לֹא רַק בְּשִׁבְילֵינוּ, זֶה גַם לְדוֹר הַבָּא.
וּמִאֵז, כִּמוֹ שָׁאתֶם כִּבְרֵי יוֹדָעִים, הַכָּל הַיִּסְטוֹרִיה,
בְּנוֹת צְלָפְחָד הַשִּׁיגּוֹתִימִיכָה כְּלִילִית וּהַכְּרָעָה תְּקִדִּימִית,
וְעַד הַיּוֹם גַם בְּנוֹת רָאִוּת... לְהִוָּת יְוָרָשָׁות!

חפשו אותנו גם בפייסבוק:

/narutsa.magazine

שים לב: הניקוד והגהה היוצרות באחריות הכותבים בלבד.

כתב העת לא אחראי על טעויות תחביר, ניקוד והגהה העוללות להופיע היוצרות המפורשות בಗילונות.

בעצם שליחת היוצרות מצהירים הכותבים שזכויות היוצרים של היוצרות שייכות להם.

העבודה בכתב העת מתבצעת בתנדבות מלאה ולא תמורה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים שלהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסום בגילון כתב העת ולא יהיה לייצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי פרסום יצירתו.

מייסדים: עדנה אפק ואלירן דין
עיצוב גרפי: אלירן דין